

Kosioriewicz & Kosioriewicz

adwokaci

Kraków, 12 września 2011 r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Szucha 12a
00-918 Warszawa

sygn.akt: **Ts 244/11**

Skarżący:

1)	M	W
2)	Z	W
3)	J	W
4)	T	R
5)	M	R
6)	T	K
7)	A	K
8)	S	K
9)	E	O
10)	M	K
11)	Z	K
12)	O	K
13)	J	K
14)	P	K
15)	M	R
16)	K	R
17)	A	R
18)	M	B

— reprezentowani przez pełnomocnika adwokata Marcina Kosiorkiewicza

Pismo przygotowawcze skarżących

Kancelaria Adwokacka
ul. Moniuszki 25
31-523 Kraków
tel./fax 12 4 111 700

adwokat Marcin Kosiorkiewicz
adwokat Katarzyna Kosiorkiewicz

Stosownie do wezwania do usunięcia braków uprzejmie przedstawiam:

1) Wyjaśnienie, w jaki sposób przepisy art. 2 oraz art. 3 ust. 1-3 Dekretu... stanowiły podstawę orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie, z wydaniem którego skarżący łączą zarzut naruszenia ich konstytucyjnych praw.

Sąd Apelacyjny w W wydając wyrok reformatoryjny uwzględnił zarzut naruszenia przepisów art. 222 § 1 kc w zw. z art. 3 ust. 1 i 2 i art. 2 Dekretu. Podstawą orzeczenia o obowiązku wydania akcji było uznanie, że prawo własności akcji spółki J w O przeszło na rzecz Skarbu Państwa w wyniku zastosowania skarżonych regulacji Dekretu.

Wynika to z uzasadnienia wyroku, w którym:

- wskazano stanowisko powoda – iż akcje przeszły na własność SP na podstawie Dekretu (str. 1 uzasadnienia wyroku);
- uznano, odmiennie niż Sąd Okręgowy, że nastąpiły skutki prawne przewidziane w Dekrecie (str. 8 uzasadnienia wyroku) wskutek działania regulacji art. 3 ust. 1 Dekretu, a mianowicie doszło do przejścia przedmiotu depozytu na własność Państwa (co kilkakrotnie wskazano na str. 9, a także na str. 10 i str. 14 uzasadnienia wyroku („w świetle zaś art. 3 ust. 1 dekretu własność przedmiotowych akcji z dniem 8 marca 1952 r. przeszła na rzecz Państwa”)). Zdaniem Sądu Apelacyjnego przejście własności następować miało *ex lege*, bez konieczności zaistnienia jakiegokolwiek orzeczenia jakiegokolwiek organu upoważnionego do rozstrzygania o prawach podmiotowych.

Ustalając, iż akcje przeszły na własność Skarbu Państwa, Sąd dokonał wykładni i zastosował przepisy Dekretu określające kto stał się właścicielem przedmiotowych akcji. Takie zastosowanie regulacji Dekretu miało miejsce po raz pierwszy, dokonano nowej oceny stanu faktycznego i zastosowano nową normę prawną.

Staje się to widoczne, jeżeli spojrzeć na kolejne zdarzenia, a mianowicie:

- umowę zastawu i depozytu zawartą przez poprzedników prawnych skarżących w 1938 roku z A N.V. i P SA (zastaw na rzecz A , depozyt w P SA);
- likwidację P SA i przejęcie jego obowiązków przez Bank Gospodarstwa Krajowego,
- powiadomienie wyłącznie A przez Bank Gospodarstwa Krajowego o konieczności odebrania depozytów pod rygorem przejęcia ich przez Państwo,
- odpowiedź A o braku zapisów w księgach banku o jakichkolwiek środkach w P ,
- przekazanie akcji do depozytu B S.A., a następnie przeniesienie ich do NBP z adnotacją, że akcje należą do A N.V.

- wydanie akcji pozwanym na podstawie ugody sądowej zawartej przed Sądem Okręgowym w W w sprawie do sygnatury ,
- oddalenie przez Sąd Okręgowy w W powództwa Skarbu Państwa o wydanie akcji przez pozwanych.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w W wyraźnie odwołano się jedynie do art. 3 ust. 1 Dekretu. Jednak zastosowanie regulacji wyłącznie tej jednostki redakcyjnej byłoby niemożliwe bez zastosowania normy zdekodowanej z pozostałych zaskarżonych przepisów.

Mianowicie przejście na własność Państwa przedmiotów z depozytu (art. 3 ust. 1) następowało w przypadku ich nieodebrania w terminie 6 miesięcy od promulgacji Dekretu (art. 2), chyba że przepisy dewizowe wykluczały przejście własności, a uprawniony do złożenia stosownego wniosku (którym nie był właściciel) zgłosił prawa do depozytu (art. 3 ust. 2). Reguły postępowania z depozytem regulował natomiast akt podrzędny (art. 3 ust. 3).

2) Wyjaśnienie w jaki sposób zaskarżone przepisy prowadzą do naruszenia konstytucyjnych praw skarżących.

Skarżący stoją na stanowisku, że skoro po raz pierwszy zastosowano skarżone przepisy Dekretu, zatem po raz pierwszy w sposób władczy orzeczono o utracie przez nich własności praw udziałowych (praw z akcji: majątkowych i niemajątkowych).

Pozbawienie praw – zarówno co do sposobu pozbawienia, jak i przedmiotu wywłaszczenia (całkowite pozbawienie własności) przesądzają o naruszeniu konstytucyjnych praw skarżących.

Takie rozstrzygnięcie było niekonstytucyjne, bowiem:

- utrata własności na podstawie Dekretu następowała bez dochowania jakiegokolwiek procedury, w szczególności Dekret stał się podstawą rozstrzygnięcia mimo, że nie przewidywał drogi, by to właściciele mogli odebrać przedmiot depozytu, a pewne możliwości postulacyjne przyznawał jedynie deponentowi;
- naruszało zasadę zaufania do państwa, skoro przez szereg lat, także na mocy ugody podlegającej kontroli sądowej, prawa skarżących były honorowane;
- skarżący zostali pozbawieni praw bez możliwości poddania takiego rozstrzygnięcia jakiegokolwiek kontroli instancyjnej;
- za pozbawieniem własności nie przemawiały jakiegokolwiek racje, a zwłaszcza racje tej rangi, by można było dla nich znaleźć konstytucyjne uzasadnienie.

3) Nadesłanie pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia skargi i reprezentowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

W załączeniu uprzejmie przedkładam dwie grupy pełnomocnictw.

Wcześniejsze zostały udzielone przez skarżących: M W , J W ,
 T R , M R , T K , A
 K , S K , E O , M K ,

Z K , O K , J K , P K , M R , K R , A R , M B . Zostały one udzielone przed doręczeniem do Trybunału Konstytucyjnego skargi konstytucyjnej.

W związku z wezwaniem Trybunału Konstytucyjnego do przedłożenia pełnomocnictw szczególnych, w załączeniu uprzejmie przedkładam nowe pełnomocnictwa (szczególne) udzielone zgodnie z wskazaniem zarządzenia z dnia 30 sierpnia 2011 r. Udzielili ich: M R , M B , Z W , J W , T K , M R i S K . Pełnomocnictwa te podpisało zatem siedem osób, oczywiście mniej niż w przypadku pełnomocnictw sporządzonych wcześniej.

Proszę bowiem zwrócić uwagę, że udzielając wcześniejszych pełnomocnictw skarżący zakreslili umocowanie szeroko, a pełnomocnictwa te nie były szczególnymi. Wynikało to z faktu, że przepisy ustawy o Trybunale Konstytucyjnym nie wymagają pełnomocnictwa szczególnego, a w szczególności nie wymagają pełnomocnictwa precyzującego dokładnie przedmiot skargi, zwłaszcza poprzez identyfikację skarżonych przepisów. Ponadto proszę zwrócić uwagę, że przedłożone pełnomocnictwa (udzielone wcześniej) zawierają wskazanie praw, jakich ochrony oczekują skarżący (odwołując się do firmy spółki) oraz upoważnienie do działania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Z tej przyczyny proszę o uchylenie rygoru nałożonego zarządzeniem z dnia 30 sierpnia 2011 r. o wydaniu postanowienia o odmowie nadania biegu skardze – w odniesieniu do punktu 3) tego zarządzenia. Proszę bowiem zważyć, że wymogu przedłożenia pełnomocnictw szczególnych ani skarżący (z których część mieszka poza granicami kraju) ani ich pełnomocnik nie mogli się spodziewać. Obecnie m.in. z uwagi na nieobecność skarżących nie jest możliwe przedłożenie pełnomocnictw szczególnych udzielonych przez wszystkich z nich w określonym terminie.

Wszyscy skarżący wskazani w skardze udzielili pełnomocnictw (jak wskazano – niektórzy szczególnych). Nie przedkładam natomiast pełnomocnictwa od B M B . B B zamieszkiwała w W ; utracono z nią niedawno kontakt i jakkolwiek nie okazano mi aktu zgonu, to wszystko wskazuje, że osoba ta zmarła.

4) W załączeniu uprzejmie przesyłam pięć odpisów wyroku Sądu Okręgowego w W

za skarżących – pełnomocnik

adwokat Marcin Kosiorkiewicz

Załączniki:

- 1) 15 kart pełnomocnictw
- 2) 5 odpisów wyroku Sądu Okręgowego